

dende dyrlæge selv eller – hvis denne er forhindret – ved at en anden dyrlæge i området eller kredsyrlægen kontaktes.

Til stk. 2

Hensigten med anmeldelsessystemet er især at sikre muligheden for indgriben i tilfælde af sygdomsudbrud. Herudover tjener det til at danne grundlag for udstedelse af pålidelige attester i forbindelse med eksport af levende dyr og animalske produkter samt at opfylde rapporteringspligten over for O.I.E., jf. bemærkningerne til § 2.

De sygdomme, der er optaget i gruppe A på bilag 1, hører til de sygdomme, hvor der er størst smitterisiko og hvor eksportmæssige eller andre hensyn taler for en hurtig indgriben fra veterinærvesens side. Det fastsættes derfor, at dyrlægen, hvis diagnosen ikke umiddelbart kan afkræftes, omgående underretter veterinærmyndighederne, som træffer beslutning om, hvilke forholdsregler, der skal iværksættes. Underretning vil i de fleste tilfælde skulle ske til kredsyrlægen.

Pligten til at underrette veterinærmyndighederne gælder ikke kun den dyrlæge, som tilkaldes med henblik på diagnosticering af sygdommen. Dyrlæger, der f.eks. som led i kødkontrolarbejdet på et slagteri eller i forbindelse med arbejdet på en undervisnings- og forskningsinstitution får kendskab til eller mistanke om en anmeldepligtig sygdom, skal også foretage anmeldelse. Undtagelsesbestemmelsen i dyrlægelovens § 10, stk. 2, for dyrlæger beskæftiget ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutter gælder således ikke anmeldepligten i henhold til §§ 5 og 6.

Til stk. 3

For sygdomme, opført i gruppe B på bilag 1, vil der gælde forskellige regler afhængig af sygdommens farlighed, dens aktuelle forekomst i Danmark og dens betydning i eksportmæssig sammenhæng.

Til § 6

Bestemmelsen indeholder hjemmelsgrundlaget for gældende og kommende regler om, hvordan man skal forholde sig ved mistanke eller viden om forekomst af en af de sygdomme, der er opført på bilag 1. Der kan f.eks. være tale om fastsættelse af, hvorledes prøveudtagning eller eventuel anden undersøgelse skal finde sted, og om indsendelse af materiale. Sådanne bestemmelser er allerede fastsat for en række sygdommes vedkommende, f.eks. § 2 i bekendtgørelse nr. 894 af 22. december 1987 om bekæmpelse af enzootisk leukose hos kvæg og § 3 i bekendtgørelse nr. 182 af 3. april 1986 om IBR-infektion. Der kan i medfør af bestemmelsen fastsættes regler om nedslagning

af dyr for ved post mortem-undersøgelser at søge tilfældets art klarlagt.

Bestemmelsen kan endvidere danne grundlag for bestemmelser om, hvorledes ejeren af et sygdomsmis-tænkt dyr skal underrettes om resultatet af laboratorieuundersøgelsen, jf. f.eks. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 182 af 3. april 1986 om IBR-infektion.

Regler om f.eks. institutters og laboratoriers indberetning af disse sygdomme til veterinærmyndighederne kan ligeledes fastsættes med hjemmel i denne bestemmelse. I sådanne regler kan tænkes fastsat, at laboratorier, institutter m.v. skal foretage indberetning til veterinærmyndighederne, når disse sygdomme diagnosticeres ved undersøgelse af indsendt materiale.

Bestemmelse suppleres af bestemmelsen i § 7, stk. 4, i lovbekendtgørelse nr. 312 af 25. juni 1980, jf. bemærkningerne til § 5.

Til kapitel 3

Til § 7

Reglerne i dette kapitel er en sammenskrivning og forenkling af de regler om bekæmpelsesforanstaltninger, der er hjemlet i den gældende husdyrsygdomslovgivning, dvs. 1920-loven med ændringslove samt særlovene, jf. de almindelige bemærkninger under pkt. 2, »Den gældende lovgivning« og bilaget. Der er ikke tale om nogen udvidelse af reaktionsmulighederne i forhold til de gældende regler, men der er sket en opstramning og forenkling, idet foranstaltningerne principielt vil kunne bringes i anvendelse over for alle de i bilag 2 nævnte sygdomme, hvor bekæmpelsesforanstaltningerne efter 1920-loven er graderet efter sygdommens farlighed. Denne forenkling skal ses i sammenhæng med forslaget principielle ligestilling af alle husdyrsygdomme, jf. bemærkningerne til § 2.

Til stk. 1

Bestemmelsen tænkes anvendt i situationer, hvor et eller flere af de hensyn, som loven skal tilgodese, jf. bemærkningerne til § 1, tilsiger, at der gennemføres bekæmpelse af en husdyrsygdom. Bestemmelsen giver ministeren adgang til at udstede konkrete påbud, men den vil også skulle danne grundlag for generelle regler om bekæmpelsesforanstaltninger, jf. herved Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 916 af 15. december 1987 om ondartede smitsomme sygdomme hos svin. Foranstaltningerne tænkes anvendt i en udbrudssituation eller i en situation, hvor der er en begrundet mistanke om udbrud, og er især rettet mod sygdomme nævnt i bilag 2, gruppe I. Overfor sygdomme nævnt i bilag 2, gruppe II, vil foranstaltning-